

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de maig del 2017

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de data de registre 16-07-2015, la Sra. S.M.P.G. va presentar demanda laboral contra la Sra. S.V.A., titular del negoci V.V., demanant la seva condemna a satisfer-li la suma total de 475,30.-euros en concepte d'havers laborals insatisfets, les comissions sobre venda del darrer any i la suma de 16.176,27.-euros en concepte d'indemnització per acomiadament injustificat i fet de forma indeguda, així com les costes judicials inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

II.- La representació processal de la Sra. S.V.A. es va oposar a la demanda sol·licitant la seva íntegra desestimació i la imposició de totes les costes processals a la demandant.

III.- L'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle va dictar Sentència, de data 15-11-2016, decidint : *“Desestimar íntegrament la demanda formulada per la Sra. S.M.P.G. contra la Sra. S.V.A., havent d'absoldre a la darrera de totes les pretensions exercitades de contrari en aquest plet, amb imposició de les costes processals ocasionades en aquesta instància a la part vençuda segons allò previst al darrer Fonament de dret de la present resolució.”*.

IV.- Contra aquesta resolució ha interposat recurs d'apel·lació la Sra. S.M.P.G. demanant la seva revocació i que es dictés una nova estimant les seves pretensions tal com formulades en el seu escrit de conclusions en primera instància, amb imposició de les costes d'ambdues instàncies.

La representació processal de la Sra. S.V.A. demana la confirmació íntegra de la sentència d'instància amb imposició a la recurrent de les costes d'aquest alçada.

V.- Per Aute d'aquesta Sala del 07-04-2017, es va decidir no donar lloc a les pretensions probatòries adduïdes per la Sra. S.M.P.G. en l'escrit de conclusions presentat en tràmit d'apel·lació i consistent en:

- Primer.- DOCUMENTAL PUBLICO-PRIVADA, apartats G i H.
- Segon.- TESTIFICALS apartat CI a practicar en la persona de la Sra. C.G.M.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- No es discuteix la relació laboral de durada indeterminada que existia des del mes de gener del 2008 entre la Sra. S.M.P.G. i la Sra. S.V.A., treballant la primera com a venedora en el negoci “V.V.” titularitat de la segona.

Apareix que en data 17-04-2015, la Sra. S.M.P.G. va tenir una discussió telefònica amb la Sra. B., la responsable de les botigues de la defenent, sobre la manera de la Sra. S.M.P.G. d'aplicar els descomptes.

Arrel d'aquesta discussió, es va mantenir el dia 22-04-2015 una reunió entre la Sra. S.M.P.G., la Sra. B. i la Sra. S.V.A.. Durant aquesta reunió es va procedir a una gravació de la conversació.

Després d'un període de suspensió par baixa mèdica de la Sra. S.M.P.G., la relació laboral es va extingir com a conseqüència del seu acomiadament disciplinari mitjançant carta de data 20-05-2015 redactada com segueix :

"...La Direcció d'aquesta empresa, basant-se en l'article 93.1 del vigent Codi de relacions laborals, ha adoptat la decisió de procedir al seu acomiadament disciplinari per haver incorregut vostè en la causa prevista en l'article 104.3 del citat text legal.

Segons l'article 93.1 del Codi de relacions laborals vigent (comiat per causes disciplinàries):

"1. L'empresa pot acomiadar la persona treballadora, sigui quina sigui la modalitat del contracte de treball, sense necessitat de preavís ni obligació de satisfer cap compensació econòmica quan concorri una de les causes previstes a l'article 104."

I segons l'article 104.6 del mateix text legal (faltes molt greus) es considera una falta molt greu:

"6. Els maltractaments de paraula o d'obra, l'abús d'autoritat o una falta greu de respecte i consideració a l'empresari, a les persones delegades per l'empresa i també als altres treballadors i al públic en general."

Els fets que han donat lloc a la comissió de la falta molt greu abans referenciada son els següents:

En data 17/04/2015, vers les 16:30, vostè va rebre la trucada telefònica de la seva companya de feina en la seva qualitat de secretària de l'empresa, la Sra. B. i es va produir una discussió entre les dues. En el transcurs d'aquesta discussió, vostè va faltar greument al respecte a la Sra. B., insultant-la i injuriant-la amb una total manca de consideració envers la seva persona, proferint-li paraules com "puta", "cabrona", "hija de puta", i altres semblants.

Posteriorment, en data 22/04/15, vàrem mantenir una reunió per tal d'aclarir els fets ocorreguts vostè, la Sra. B. i jo mateixa. Dita reunió va ser gravada amb autorització de totes les implicades.

Com bé recordarà, vostè no només va reconèixer expressament haver proferit els greus insults i injúries que s'han mencionat, sinó que a més a més va expressar no sentir-se penedida en cap moment per haver-ho fet.

Per l'exposat, i atès que dita conducta constitueix una falta greu de respecte i consideració envers la treballadora Sra. B., i per tant, una falta molt greu d'acord amb l'article 104.6 del Codi de relacions laborals, l'empresa ha decidit aplicar la sanció prevista per l'article 105 c) del Codi de relacions laborals, i procedir al seu acomiadament disciplinari.

D'acord amb el que s'ha exposat i en compliment amb les formalitats del comiat per causes disciplinàries de l'article 94.1 del Codi de relacions laborals, l'empresa li fa lliurament de l'avís de comiat mitjançant la present carta pels motius que han estat exposats...”

II.- El primer aspecte del recurs de la Sra. S.M.P.G. és en relació amb la pràctica en aquesta alçada de les proves per ella sol·licitades i denegades pel primer jutjador.

Però, ja vam resoldre la qüestió de les proves en l'Aute del 07-04-2017 determinant que les mateixes no eren indispensables per a la resolució del litigi.

Podem afegir que pel que fa a la PROVA DOCUMENTAL PÚBLICO-PRIVADA APARTAT G, es tractava precisament d'aportar el llibre diari de les operacions de la botiga, l'horari i el Planning de la Sra. S.M.P.G. i la comptabilitat de la botiga. Però, la nombrosa documentació aportada per l'empresa com les altres proves, i entre elles la confessió de la demandant, han aportat suficients elements per resoldre les qüestions amb que dites proves es relacionaven. No explica la recurrent en que la manca de pràctica d'aquestes proves no li hauria permès establir les seves pretensions.

Pel que fa a l'apartat H, es volia obtenir la filmació de la botiga M., veïna de la botiga d'autes i en la qual treballen, els Srs. P. i M. que van fer de testimonis de l'intent de remesa de la carta de comiat. Però, les manifestacions que els mateixos senyors van fer en seu judicial (a petició de l'agent com de la

defenent) constitueixen una prova suficient per resoldre la qüestió de llur intervenció.

Pel que fa a la prova testifical a practicar en la persona de la Sra. C.G.M., es tractava d'un únic testimoni i a qui es pretenia fer preguntes en relació a un suposat tracte vexatori que la Sra. S.V.A. i B. imposarien a les dependents de les botigues i no al cas particular de la Sra. S.M.P.G. ni als fets del 17 o del 22 d'abril del 2015. Per tant, i donat els altres elements recollits en autes, les seves manifestacions no eren imprescindibles per a la resolució del litigi.

III.- El segon aspecte del recurs és en relació amb la seva reclamació d'havers laborals puix sosté que el tribunal només va entrar a valorar l'acomiadament sense explicar res sobre els havers laborals reclamats.

Força és de constatar que el Tribunal no es va pronunciar de cap manera sobre les peticions en relació als havers laborals.

D'altra banda, és cert que en el seu escrit de conclusions, la part agent no va donar cap explicació complementària ni es va pronunciar sobre la prova practicada en autes sobre aquest tema, però també (malgrat no va tornar a formular la seva pretensió relativa a les comissions) va mantenir la seva demanda de 475,30.-euros en concepte d'havers laborals insatisfets i no es pot considerar que hi hauria renunciat.

Es tracta per tant d'una incongruència per omissió, però la mateixa no pot portar a revocar la sentència donat que aquesta Sala pot subsanar tal defecte determinant si la demanda era justificada o no.

De l'estudi de la documentació aportada per l'empresa i de les seves explicacions es pot concloure que no ho era.

Cal dir que l'empresa ha fet un esforç probatori important al respecte i que l'empleada no aporta cap element útil per desvirtuar el seu resultat, i en front de nombrosos elements que se li van sotmetre durant la seva confessió en judici va manifestar que no sabia o no recordava.

Més precisament, pel que fa al salari del dia treballat al mes de maig del 2015, es tracta del dia 22 i apareix que l'empresa el va liquidar en la quitança. Igual passa amb les vacances (4,5 dies reclamats).

En quant als dies recuperables de l'any 2015, s'ha pogut establir que el dia de Reis es va recuperar el dia 20 de febrer, que el dia de Carnaval i el Dilluns de Pasqua es van respectar com a no treballats, que el dia de la Constitució es va compensar mitjançant recuperació el dia 6 de març i mitjançant el pagament d'un dia i que el divendres Sant es va pagar.

Pel que fa a les comissions, l'empresari ha demostrat que totes les degudes s'havien satisfet. En el seu escrit de conclusions en primera instància com en el seu escrit de greuges en aquesta alçada la part agent no formula més cap demanda al respecte. Així, i en tot cas, es pot considerar que va renunciar a aquesta pretensió.

IV.- Per la resta del seu recurs, constatem que els arguments de l'apel·lant només són una reiteració dels exposats en el seu escrit de conclusions de primera instància sense però explicar en que la detallada i adequada motivació del Tribunal sobre la forma i el fons del comiat no seria conforme a dret ni basada en una correcta valoració de les proves.

Tal constatació seria suficient per desestimar el recurs però, per tal de donar una resposta completa, hem de motivar el següent.

Pel que fa a la forma del comiat, l'acomiadament verbal invocat per l'assalariada no ha quedat establert. Al contrari, en el marc de la seva compareixença com a testimonis per davant de l'Hble. Batlle, forma de testificar que presenta les millors garanties i en tot cas més garanties que un simple certificat establert sense cap control, el Sr. P. i el Sr. M. van confirmar que havien anat a la botiga V.V. a la demanda de la Sra. S.V.A. per fer de testimonis i que podien atestar que la Sra. S.M.P.G. s'havia negat a signar i a rebre la carta d'acomiadament.

A més, la pròpia Sra. S.M.P.G. té confessat que la Sra. S.V.A. li havia intentat donar la carta d'acomiadament d'autores i que havia refusat signar-la com havia refusat signar la quitança.

Per tant, és de manera encertada i conforme a dret que el tribunal ha jutjat que l'acomiadament era legal del punt de vista formal.

Pel que fa a la prova dels insults, la versió de l'empleada segons la qual és ella qui havia rebut un maltractament el dia 17 no ha quedat provat de cap manera. Al contrari, sí que els insults referits en la carta de comiat han quedat establerts.

La prova essencial al respecte és la gravació de la conversació del 22 d'abril. La posició de la Sra. S.M.P.G. en relació a aquesta prova va ser que es tractava d'una prova il·legal i subsidiàriament que en cas de considerar-la legal no es podia tenir en compte les seves paraules perquè havia estat pressionada durant la reunió.

Però, com bé ho ha motivat el tribunal tal prova no es pot considerar *a priori* com il·legal.

Ara bé, res acredita que la gravació es va fer de manera dissimulada o enganyosa. Al contrari, és clar que la gravació es va fer de manera ostensible i no es pot negar que al moment de començar-la la Sra. S.V.A. va advertir de què s'anava a gravar la conversació per deixar constància de les paraules pronunciades i la Sra. S.M.P.G. no s'hi va oposar.

De fet, la posició d'aquesta darrera durant la seva confessió en judici va ser que no se'n recordava haver dit les paraules reprotxades (tot i afirmant que és la Sra. B. qui havia tingut males maneres; posicions 11 i 13) i que no se'n recordava tampoc del que havia passat en el decurs de la reunió del 22 sense però negar l'afirmació de la defenent que les tres presents havien donat el seu consentiment per la gravació de la conversa.

D'altra banda, no apareix que les declaracions de la Sra. S.M.P.G. durant la conversa gravada serien el resultat d'unes pressions o d'un abús i cap element permet considerar que el CD de la gravació aportat seria el resultat d'una manipulació.

D'aquesta gravació en ressort clarament que, sense ser pressionada ni manipulada, la Sra. S.M.P.G. va reconèixer haver proferit els insults que se li reprotxen.

A més a més, volem afegir que la Sra. X. (certament empleada de la defenent però que es presenta també com tenint relació d'amistat amb la Sra. S.M.P.G.) va manifestar (folis 138 i 269) que la Sra. S.M.P.G. li havia parlat de la discussió del 17 reconeixent que havia insultat a la Sra. B. Tal manifestació permet confirmar la realitat del succeït i dona més força a la gravació.

Finalment, pel que fa a la transcendència, la importància i la intencionalitat de la falta en el sentit de l'article 101 del Codi de relacions laborals, no hi ha dubte que el fet per una empleada d'insultar de tal manera la seva superior jeràrquica en el marc de la relació laboral és constitutiva de la falta molt greu de l'article 104.6 donat que aquest comportament, incompatible amb el degut respecte i que ofensa greument la persona, fa impossible la continuació d'aquesta relació.

Per tot l'exposat s'ha de confirmar la sentència desestimàtoria d'instància.

V.- Malgrat la desestimació del recurs, atès la matèria laboral del cas i el fet que la treballadora va ser obligada a presentar un recurs per obtenir una resposta judicial sobre les seves pretensions d'havers laborals, considerem oportú aplicar l'excepció que preveu la Novel·la 82,10 i de no efectuar cap imposició de les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs de la Sra. S.M.P.G. contra la Sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle de data 15-11-2016 que confirmem íntegrament, sense efectuar cap imposició de les costes judicials de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.